

Arrest

nr. 132 918 van 7 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 12 september 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 augustus 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 september 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat J. KEULEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Roma afkomstig uit Servië en u bent in het bezit van de Servische nationaliteit. In 1991 verliet u Servië met uw familie en vertrok u naar Duitsland. U verbleef nadien in Frankrijk en Noorwegen om in 2008 in België aan te komen waar u religieus huwde met B. B. (...) (O.V. (...)). Op 28 oktober 2011 diende u een eerste asielaanvraag in samen met uw partner en zijn familie. U verklaarde dat u niet terug kon keren naar Servië omdat Roma er geen plaats hebben. Op 17 juni 2013 werd een

weigeringsbeslissing genomen door het Commissariaat-generaal inzake uw asielaanvraag. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. U diende een tweede asielaanvraag in op 5 december 2013. U verklaarde hierbij dat u hoorde van uw ouders en uw familie dat de Serviërs jullie niet willen als gevolg van jullie Roma-origine. Roma zouden mishandeld worden door de Serviërs en de politie. U legde uw originele Servische geboorteakte voor. Op 24 december 2013 weigerde het Commissariaat-generaal uw tweede asielaanvraag in overweging te nemen. Wederom diende u geen beroep in tegen deze beslissing. Op 4 augustus 2014 vroeg u voor de derde keer asiel aan. U verklaarde begin 2014 naar Duitsland uitgeweken te zijn waar u asiel vroeg. Aangezien België verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van uw asielaanvraag, werd u begin augustus 2014 naar België gerepatriëerd. U verklaarde dat Roma nergens aanvaard worden in Servië en wees op het feit dat uw kinderen in België zijn opgegroeid. U voegde tot slot toe dat Roma evenmin in Kosovo aanvaard worden.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u uw asielaanvraag integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot. In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heb ik een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van in overwegingname. Gelet op de verbeterde situatie van Roma in Servië werd uw vrees niet gegrond geacht. Wat betreft uw vrees voor Serviërs en de verklaring van uw echtgenote dat Serviërs jullie niet willen als gevolg van jullie Roma-origine werd verwezen naar de actuele situatie van Roma in Servië. Er werd gewezen op het feit dat eventuele problemen van discriminatie in Servië niet de aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kon geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen was er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. Verder werd opgemerkt dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Tot slot werd gesteld dat het feit dat uw kinderen in België schoollopen en dat u onvoldoende financiële middelen heeft motieven zijn die geen verband houden met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. U diende geen beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voert in het kader van onderhavige asielaanvraag evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de uitkomst van uw vorige asielaanvraag, zo dat deze gehandhaafd blijft. Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name dat Roma in Servië nergens plaats hebben en dat u er geen familie of onderdak heeft.

Voor de volledigheid dient voor wat betreft uw verwijzingen naar Kosovo (waar u sinds uw kindertijd niet meer bent geweest en waar volgens u Roma evenmin worden aanvaard) opgemerkt te worden dat uit niets blijkt dat u over de Kosovaarse nationaliteit beschikt. Zo legt u vooreerst geen enkel document voor waaruit dit zou kunnen blijken. Bovendien stelde u tijdens uw eerste asielaanvraag niet over de Kosovaarse, maar over de Servische nationaliteit te beschikken (CGVS 1ste AA, p.3). Evenmin blijkt uit het administratieve dossier dat uw partner over de Kosovaarse nationaliteit beschikt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Derhalve kan uw asielaanvraag evenmin in overweging worden genomen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel

48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar partner, B. B., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 159 958. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar partner tegen de in zijn hoofde genomen beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag eveneens van 19 augustus 2014.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 132 917 van 7 november 2014 het beroep van B. B. tegen de in zijn hoofde genomen beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag verworpen. Het arrest genomen in hoofde van de partner van verzoekende partij luidt als volgt:

"1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Rom geboren in Belgrado (Servië) en hebt tot uw vier/vijf jaar in Istok (Kosovo) en Belgrado (Servië) gewoond. U bezit de Servische nationaliteit. In 1990 of 1991 verliet u als minderjarige samen met uw ouders Servië en bent u nooit meer teruggekeerd. U verbleef opeenvolgend in Duitsland, Frankrijk, Noorwegen om ten slotte in 2008 in België te komen wonen waar u op religieuze wijze trouwde met M. B. (...) (O.V. (...)). Op 28 oktober 2011 diende u een eerste asielaanvraag in samen met uw familie. U legde toen een identiteitskaart voor waarop stond dat u geboren was in Istog (Kosovo). U verklaarde echter dat u in Belgrado (Servië) geboren was. Deze identiteitskaart en de identiteitskaart die

uw echtgenote voorlegde in het kader van de eerste asielaanvraag bleken vals te zijn. U verklaarde dat u niet terug kon keren naar Servië omdat Roma er geen plaats hebben en omdat u al sinds uw kindertijd in Europa verblijft. Op 17 juni 2013 werd een weigeringsbeslissing genomen door het Commissariaat-generaal inzake uw asielaanvraag. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. U diende een tweede asielaanvraag in op 5 december 2013. U verklaarde hierbij dat Servië voor u een onbekend land is, dat u er geen bezittingen heeft, dat u bang bent van de Serviërs en dat u hoopt dat uw kinderen in Europa kunnen opgroeien. U legde toen uw originele Servische geboorteakte voor. Op 24 december 2013 weigerde het Commissariaat-generaal uw tweede asielaanvraag in overweging te nemen. Wederom diende u geen beroep in tegen deze beslissing. Op 4 augustus 2014 vroeg u voor de derde keer asiel aan. U verklaarde begin 2014 naar Duitsland uitgeweken te zijn waar u asiel vroeg. Aangezien België verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van uw asielaanvraag, werd u begin augustus 2014 naar België gerepatriëerd. U stelde dat Roma nergens aanvaard worden in Servië en roept opnieuw in geen onderdak en familie te hebben. Verder voegt u toe dat ook in Kosovo Roma niet aanvaard worden en dat u vrees door Albanezen in Kosovo naar Servië teruggedreven te worden.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van in overwegingname. Gelet op de verbeterde situatie van Roma in Servië werd uw vrees niet gegrond geacht. Wat betreft uw vrees voor Serviërs en de verklaring van uw echtgenote dat Serviërs jullie niet willen als gevolg van jullie Roma-origine werd verwezen naar de actuele situatie van Roma in Servië. Er werd gewezen op het feit dat eventuele problemen van discriminatie in Servië niet de aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kon geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen was er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. Verder werd opgemerkt dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Tot slot werd gesteld dat het feit dat uw kinderen in België schoollopen en dat u onvoldoende financiële middelen heeft motieven zijn die geen verband houden met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. U diende geen beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voert in het kader van onderhavige asielaanvraag evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de uitkomst van uw vorige asielaanvraag, zo dat deze gehandhaafd blijft. Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name dat Roma in Servië nergens plaats hebben en dat u er geen familie of onderdak heeft.

Voor de volledigheid dient voor wat betreft uw verwijzingen naar Kosovo (waar u sinds uw kindertijd niet meer bent geweest en waar volgens u Roma evenmin worden aanvaard) opgemerkt te worden dat uit niets blijkt dat u over de Kosovaarse nationaliteit beschikt. Zo legt u vooreerst geen enkel document voor waaruit dit zou kunnen blijken. Bovendien stelde u tijdens uw eerste asielaanvraag niet over de Kosovaarse, maar over de Servische nationaliteit te beschikken (CGVS 1ste AA, p.3). Evenmin blijkt uit het administratieve dossier dat uw partner over de Kosovaarse nationaliteit beschikt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste

lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van "de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991), meerbepaald de formele en materiële motiveringsplicht en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: Zorgvuldigheidsplicht".

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar derde asielaanvraag steunt op de asielmotieven die zij ook aanhaalde in het kader van haar eerdere asielaanvragen, meer bepaald dat Roma in Servië nergens plaats hebben en dat verzoekende partij er

geen familie of onderdak heeft. Verder voegt verzoekende partij toe dat ook in Kosovo Roma niet aanvaard worden en dat zij vreest door Albanezen in Kosovo naar Servië teruggedreven te worden. Naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag heeft verzoekende partij geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft zij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die betrekking hebben op haar asielaanvraag.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfdertijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.2.3. Met betrekking tot de door verzoekende partij naar aanleiding van haar derde asielaanvraag aangebrachte elementen, wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt als volgt:

"Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van in overwegingname. Gelet op de verbeterde situatie van Roma in Servië werd uw vrees niet gegrond geacht. Wat betreft uw vrees voor Serviërs en de verklaring van uw echtgenote dat Serviërs jullie niet willen als gevolg van jullie Roma-origine werd verwezen naar de actuele situatie van Roma in Servië. Er werd gewezen op het feit dat eventuele problemen van discriminatie in Servië niet de aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kon geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen was er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. Verder werd opgemerkt dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Tot slot werd gesteld dat het feit dat uw kinderen in België schoollopen en dat u onvoldoende financiële middelen heeft motieven zijn die geen verband houden met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. U diende geen beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen en voert in het kader van onderhavige asielaanvraag evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de uitkomst van uw vorige asielaanvraag, zo dat deze gehandhaafd blijft. Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name dat Roma in Servië nergens plaats hebben en dat u er geen familie of onderdak heeft.

Voor de volledigheid dient voor wat betreft uw verwijzingen naar Kosovo (waar u sinds uw kindertijd niet meer bent geweest en waar volgens u Roma evenmin worden aanvaard) opgemerkt te worden dat uit niets blijkt dat u over de Kosovaarse nationaliteit beschikt. Zo legt u vooreerst geen enkel document voor waaruit dit zou kunnen blijken. Bovendien stelde u tijdens uw eerste asielaanvraag niet over de Kosovaarse, maar over de Servische nationaliteit te beschikken (CGVS 1ste AA, p.3). Evenmin blijkt uit het administratieve dossier dat uw partner over de Kosovaarse nationaliteit beschikt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

2.2.4.1. In haar verzoekschrift betwist verzoekende partij de motivering in de bestreden beslissing omtrent de actuele situatie van Roma in Servië. Verzoekende partij betoogt dat Roma nog steeds als etnische minderheid gediscrimineerd worden in Servië. Ze worden er gediscrimineerd op de arbeidsmarkt, in de toegang tot de gezondheidszorg, in het onderwijs en in andere sectoren. Bovendien worden de mensenrechten van Roma er zwaar geschonden en ze zijn vaak het slachtoffer van beledigingen, slagen en verwondingen. Verzoekende partij meent dat haar kinderen het risico lopen gediscrimineerd te worden omwille van hun Roma-origine en zij wijst erop dat Roma-kinderen in Servië op weg naar school worden aangevallen, bedreigd en beledigd. Voorts kan niet ontkend worden dat er nog steeds geweld wordt gebruikt op Roma door de politie. Ten slotte stelt verzoekende partij nog dat Roma in Servië geïsoleerd leven van de maatschappij en dat zij regelmatig het doelwit zijn van racistische aanslagen.

2.2.4.2. De Raad verwijst desbetreffend naar het door verwerende partij terecht geformuleerde antwoord in haar nota met opmerkingen en sluit zich hierbij aan: "Wat betreft verzoekers volharding als zou hij wel degelijk in aanmerking komen voor het statuut van vluchteling en op zijn minst voor het statuut van subsidiair beschermde, wenst verwerende partij aan te stippen dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging en/of een reëel risico op ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees/risico reëel is. Deze vrees/risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees/het risico concreet aannemelijk te maken. Verweerder verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State waarin wordt gesteld dat de commissaris-generaal zijn beslissing neemt op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de asielzoeker. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS, nr. 134.545 van 3 september 2004). Verweerder merkt op dat de commissaris-generaal heeft vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat er wat hem betreft sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Verweerder benadrukt dat de commissaris-generaal over een bepaalde appreciatiemarge beschikt om te oordelen of de asielzoeker in kwestie gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoeker toont in zijn verzoekschrift weliswaar aan dat hij het niet eens is met de appreciatie door de commissaris-generaal, maar hij toont geenszins aan dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door te oordelen dat verzoekers asielaanvraag ongegrond is. Verzoeker brengt geen afdoende argumenten aan die hier alsnog een ander licht op werpen, doch beperkt zich tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal. Als dusdanig wordt er echter geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

Verwerende partij voegt aan onderhavige verweernota een update toe van de COI inzake de beschermingsmogelijkheden voor Servische burgers. De hoofdactoren van bescherming voor Servische burgers zijn enerzijds de politie en het justitie apparaat, maar ook de instellingen van de ombudsman en de ngo's spelen een grote rol. Eventuele problemen die zich nog voordoen betreffende vooral tekortkomingen bij de ordemacht en het gerecht. Servië wordt door de Europese Unie echter van zeer

dichtbij gevolgd en de eisen die de EU stelt werden door het opstarten van de toetredingsonderhandelingen nog verder aangescherpt. De hoofdstukken mensenrechten en rechtsstaat worden door Europa als kernwaarden beschouwd, en de druk op Servië om op dit terrein vooruitgang te boeken, neemt verder toe. De eerder gedane conclusies en vaststellingen blijven in het licht van deze informatie zonder meer overeind staan, te meer nu verzoeker nalaat diens stellingen ook maar enigszins te staven aan de hand van concrete en actuele informatie. Verweerder kan enkel vaststellen dat verzoekende partij, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, eerder blijft steken in loutere beweringen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal en het uiten van ongefundeerde insinuaties, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen, integendeel. Dergelijk verweer is niet dienstig om de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing te ontkrachten. Verweerder blijft van oordeel dat de afwegingen vervat in de bestreden beslissing afdoende uitwijzen dat de commissaris-generaal zich rekenschap heeft gegeven van alle relevante gegevens eigen aan de zaak, en op goede gronden tot zijn slotsom is gekomen.”

De Raad maakt voormeld betoog dan ook tot haar motivering.

2.2.5. Waar verzoekende partij meent dat zij het recht heeft om voorafgaandelijk gehoord te worden in een tegensprekelijk debat, wijst de Raad erop dat de hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur inhoudt dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen. Het volstaat dat de betrokkene de gelegenheid krijgt zijn standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten, hetgeen ook schriftelijk kan gebeuren (RvS 15 februari 2007, nr. 167.853; RvS 23 juni 2005, nr. 146.472). In casu blijkt dat verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken werd gehoord op 11 augustus 2014 (administratief dossier, stuk 6). Derhalve heeft verzoekende partij de kans gehad haar standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten en aanvullende stukken neer te leggen en kan een schending van de hoorplicht niet worden aangenomen. Er bestaat daarenboven evenmin een verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoekende partij niet aantoonbaar hoe zij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

2.2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.7. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekende partij in het kader van haar huidige asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.8. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.”

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat ook wat betreft verzoekende partij de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken en zij werd gehoord op de Dienst Vreemdelingenzaken op 11 augustus 2014.

Derhalve kan ook ten aanzien van verzoekende partij besloten worden dat zij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend veertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT